

droppen i kroppen,
droppen som känsla i kroppen

E m m a R i s s a n e n

Kursansvarig: David Carlsson
Handledare: Anna Persson
Examinator: Mia E Göransson

Opponent praktiska: Linda Karlsson
Opponent rapport: Liza Johansson

2017
Konstnärligt kandidatprogram
i Keramikkonst
Högskolan för Design och Konsthantverk

Föregående bild är tagen på insidan av
en av mina keramiska skulpturer

Innehållsförteckning

Noteringar till läsaren	6
hur rapporten bör läsas	
Inledning	6
vad ska undersökas?	
Bakgrund	8
hur kom det sig att jag ska undersöka det jag ska undersöka?	
Byggandet i lera och glasering	10-15
vad för former? hur går det till?	
Reduktionsbränning	16-21
tvivel, kommer det här att fungera? bränningsteknik	
Textilen	22-23
första tester	
Tyget och Keramiken	24-25
hur sker mötet? hur fortsätter projektet?	
Fristående textila verk	26-31
vad händer?	
Inspiration	32-33
vad inspireras jag av under projektet?	
Presentation Installation	34-38
hur presenterar jag alla objekt?	
Diskussion	39
hur förhåller sig resultatet till min startpunkt?	
Källhänvisning	40
Tack till	41

Noteringar till läsaren

Kapitlena är inte avsedda att vara kronologisk ordning utan stor del av arbetet sker parallellt. Under arbetets gång har anteckningar och dikter skrivits, de finns med som kursiverad text.

Inledning

Arbetstiteln till arbetet har varit textilkeramikkeramiktextil och det kommer av ett intresse att undersöka kombinationen av keramik och textil. Projektet handlar om ett utvidgat seende och kännande, genom att utforska kombinationen av den tredimensionella skulpturformen med den till synes två dimensionella textilen. Tillsammans med keramikens kvalitéer och textilens kan en mångtydlig läsning av projektet bildas.

Det finns en kroppslig närvaro i arbetet med undersökning av inre rum och känslor i kroppen. Tre frågeställningar som funnit med i arbetet är:

- } Hur kan en dialog skapas genom att nyttja två skilda material och tekniker, kan keramik och textil bli kompisar?
- } Kan materialen skapa sprakpunkter som talar om insidan, utsidan och allt där emellan?
- }. Hur kan jag utveckla mötet mellan textil och keramik, då jag besitter en hantverksskicklighet inom skulptur och keramik men saknar skicklighet inom textilen?

I projektet finns begränsningar och fokusering på några tekniker. De keramiska teknikerna ringling, kavling, reduktionsbränning, stengodslera och porslinlera samt utforska glasyren oxblood. I det textila är begränsningen lapptäcksteknik, symaskinssömnad och textil applikation samt inhandla tyger enbart secondhand.

Under undersökandet hittades droppen som blev en central punkt i arbetet och kom att bli titel på arbetet: *droppen i kroppen, droppen som känsla i kroppen*.

Projektet har en mångfacetterad utforskning inom sig och kommer därav inte komma fram till slutgiltiga resultat, utan ge flera möjliga vägar att gå vidare med.

droppen genom kroppen

droppen i kroppen

droppen in och ut genom kroppen

keramiken textilen

textilen keramiken

Bakgrund

Många av mina tidigare projekt har behandlat en insida och utsida. Jag har försökt förstå hur en kan finnas i sin kropp. Kroppen som behållaren av minnen, tankar, känslor och erfarenheter. Skulptera luften och allt som finns i den har varit en ledtanke.

De frågeställningarna finns med i det här projektet också, men kanske ännu mer en känsla av att finnas i sin kropp och att det inuti kroppen finns en droppe, droppen som en känsla i kroppen.

Kroppslighet som tema har gjort att jag intresserat mig för oxblodsglasurer, att göra skulpturer köttigare och mörkare.

I höstas var jag och såg utställningen "Structures of existence: The Cells" av Louise Bourgeois på Louisiana. Bourgeois sätt att gripa sig an kroppslighet gör mig inspirerad, det känns mycket närvarande i många verk. Färgen röd återkommer ofta och det är något jag verkligen inspireras av. Hur poetiskt färg upplevs. Sätter stämning och tankar som flyger vilt i kroppen.

I det textila finns en mjukhet som återfinns i mitt keramiska uttryck samt att i materialet textil finns en kroppslig anknytning. Genom att kombinera den mjuka, glänsande, matta, fibriga och fladdriga textilen med den hårda, stela, klingande, torra och feta keramiken, kan upplevelsen av en annan typ av rörelse bli mer närvarande.

Intresset för att se på ett tredubbelt sätt, att låta synen gå djupare, men hålla sig klarvaken, att se det inre och yttre samtidigt, se keramiken och textilen samtidigt. Det intresset känns extra angeläget då världen snurrar allt snabbare och att förstå eller vara nyfiken på sin insida, andra persons insida eller på olika materials insida, tror jag är något som borde vara mer påtagligt, men som är mer frånvarande idag.

I projektet syns spår av ockulta föreställningar, om att visualisera något 'osynlig', något som går att greppa om genom konst. Existentiella, som i hur en som människa brottas med insidan och utsidan, det som sipprar

ut från 'själen' och bildar verklighetens rum.

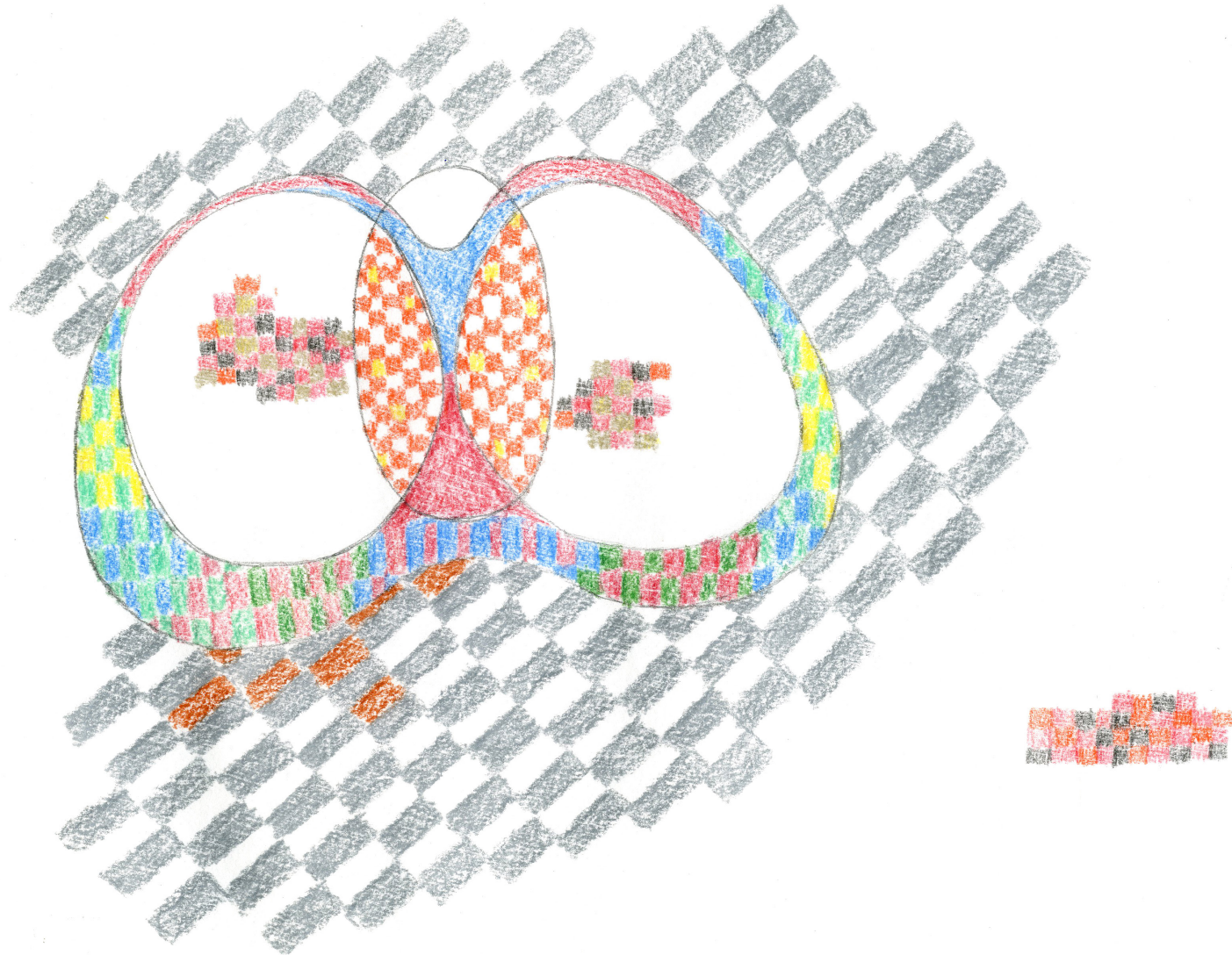
Konstnärer som arbetar och har arbetat med en inre symbolvärld och som känns viktiga för mitt projekt är Himla Af Klint och letandet efter 'sanningar' och det dolda.

Jag vill utnyttja det traditionella hantverket inom keramik och textil, men att ämnet jag behandlar är mer filosofiska tankar.

I somras var jag på Moderna museet och såg Moki Cherrys utställning med textila verk. Det blev en inspiration för mig med hur en kan använda textilen på ett sätt som jag tidigare inte tagit del av. Starka färgkompositioner med fria applikationer av olika tygkvalitéer.

Har länge haft med mig ett materiellt textilt intresse då jag varit på secondhandaffärer och bläddrat runt bland kläder, tyger och andra textila material.

Förra sommaren sydde jag mitt första lapptäcke, som var just ett lapptäcke tänkt för sängen. Därefter har jag fortsatt använda textil i konstnärliga sammanhang, det senaste var då jag gjorde en duk för att ställa keramiska skulpturer på, i en parafraskurs. Då blev duken, det textila, ett sätt att presentera keramiken på och fick en längre ställning. I det här arbetet vill jag utforska hur de kan stå jämsides eller hur ett annat möte av de materialen kan ske.

Teckning gjord i samband med projektbeskrivning.
En eventuell skiss.
Storlek: ca. A3

Byggandet i lera

Börjar bygga, bygga med lera. Ringla för ringla. Planen är att hitta något, något jag inte vet vad det är. Börjar efterhand att skissa med penna, teckna på papper.

Med händerna i materialen kommer funderingarna, i projektbeskrivningen där jag formulerat ett mål med arbetet:

Visualisera hur en som människa förhåller sig till sin gräns mellan det inre och yttre genom kombinerad av keramiska skulpturer och textil. Jag vill undersöka en samklang mellan keramiska skulpturer och textil.

Vad betyder sin gräns och vad står det för? Ordet är så brett och kan tolkas på så många olika sätt. När det breda blir för brett återkommer jag till kroppen, till det faktiska, det praktiska. Tänker på ingångarna och utgångarna till kroppen, om det är genom gränsen och genom att visualisera dessa ingångar, kanske också gränsen blir synlig?

tänk om alla f a k t i s k a ingångar/utgångar till kroppen är genom det yttre?

genom människoskalet till människoinnanmätet

munnen med gomseplet vänder ut och in på orden pendlar droppar

naveln för känslorna dånet snurrande pirret

örat för inlyssnandet suset innehållet avgörandet

näsan för det osynliga en antydning, en pust utåt, ett drag inåt

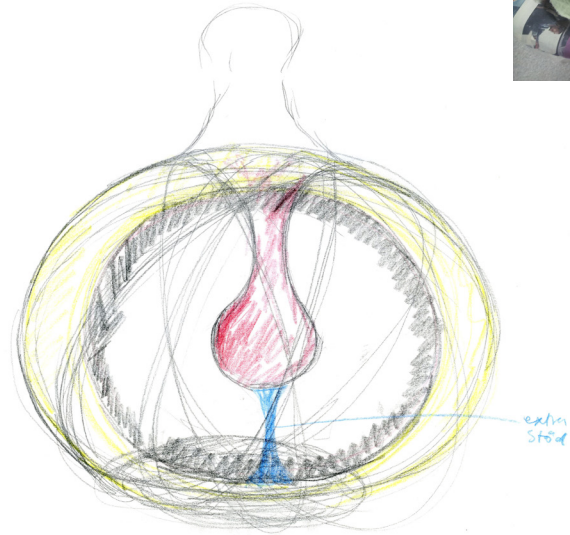
könet för det mjuka blixtrande

analen för det dolda hemliga

urinrör för det sura lättnad

porerna för rummets händelser

(ögat samlaren blanka örat samlaren torra)

Tankarna fortsätter att uppstå i samband med teckningar och skisser. Formerna jag har börjat med påminner om ingången munnen med gomsegel. Skiftning i synen, att se på ett objekt på många olika sätt. Att gå djupare eller se ytan, luftvibrationer, när objekten börjar och slutar, att se ting på ett nya sätt.

Rörelsen som formar leran, linjer som blir matematik, kurvan som blir kroppen som blir insidan som blir utsidan som blir ett luftrum som får tyngd och blir verklig.

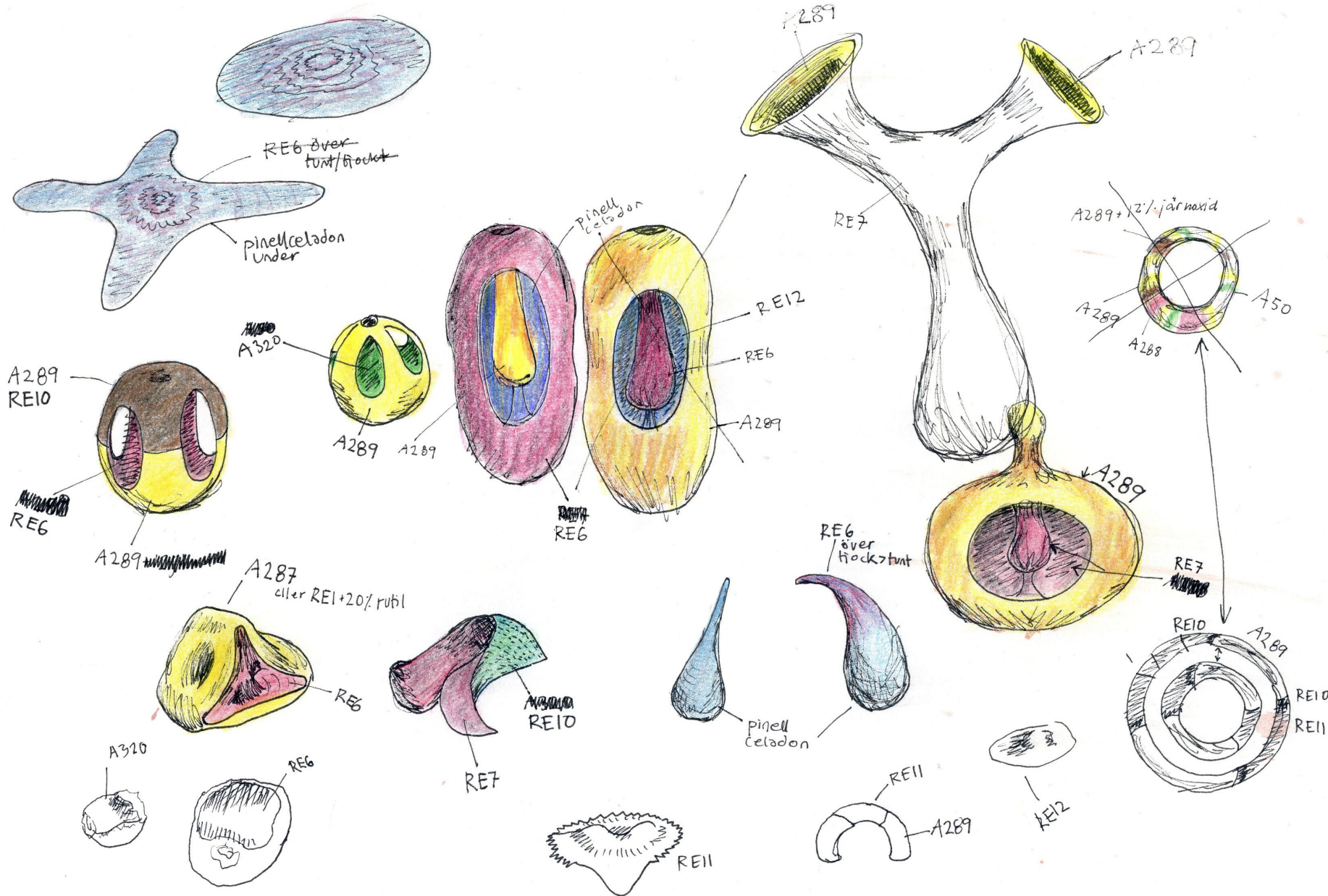
Stannar länge vid tanken om dessa ingångar, men jag börjar också se droppen i skulpturerna. När de två större skulpturerna står färdigbyggda plockar jag ut formen av droppen från insidan. Bygger nya tredimensionella droppar, platta droppar och spår av droppar.

Tillslut väljer jag att släppa idén om att visualisera gränsen och ingångarna och väljer att fokusera fullt ut på droppen. Varför jag väljer droppen kommer intuitivt, känslan av att komma ihåg något, en aning om något, ett spår jag kan och vill följa.

De leriga skulpturerna får torka, långsamt under tygskynken och plastpåsar, därefter bränns de en första bränning upp till 920 grader, en skröjbränning. Sedan kommer glaseringen och den andra bränningen. Tecknar upp alla byggda skulpturer för att komma ihåg, kunna planera och få en överblick för den kommande glaseringen.

Väljer att hålla glasyrerna på det skröjade godset. Det finns andra tekniker att applicera glasyrerna som kanske skulle vara lättare att få glasyren jämn, men associationerna de skapar är jag inte ute efter. Gillar när rinnmärken syns, rörelser som följer formen genom alla processstadium. Från den eventuella skissen på papper när pennan rör sig, från forandet av leran i mjuka rörelser till glasyrens rörelse över formen. Porlande, skvättande, droppande. Det tekniska med att försöka förstå hur en ska hålla skulpturen, vrida och vända på den så att glasyren hamnar överallt med rätt tjocklek intresserar mig.

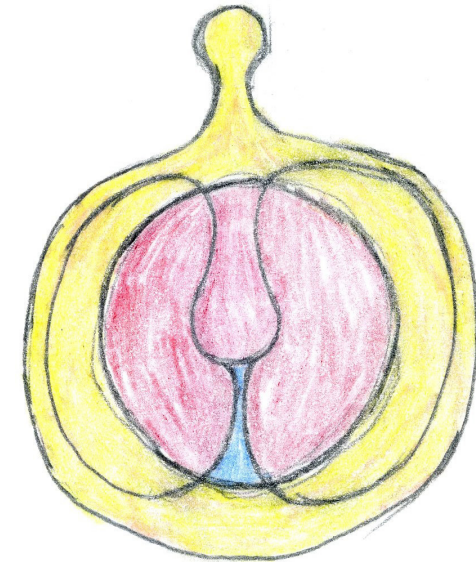
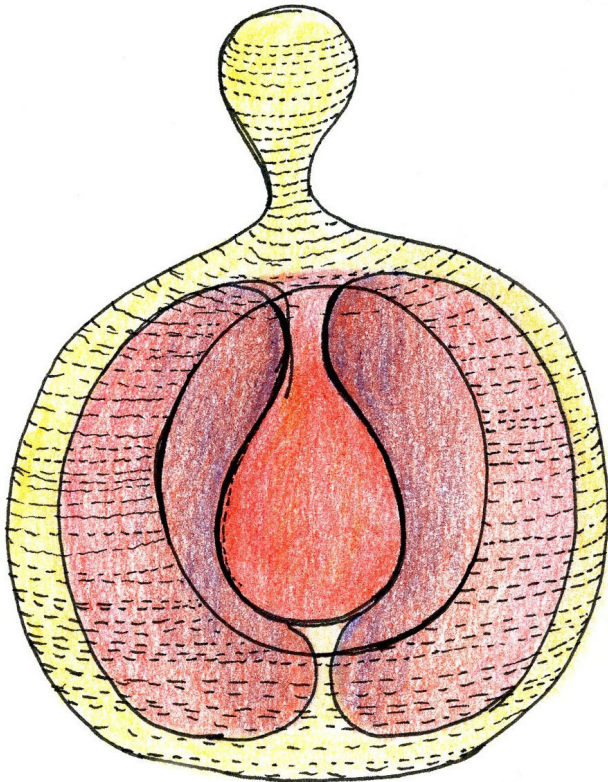
*långt senare hittar jag något
droppen
kroppsmedvetenhet
droppen som en känsla i kroppen
inuti
poesin i det*

Uppskissade former
 Överblick över vilka glasyrer
 valda till de olika objekteten

*en droppe i havet
ringar på vatten [en droppe har varit där?]
det var DROPPEN*

:
*när en säger något där tonläget är det viktigaste,
när kroppen är viktigare än ordet*

*lyssnar på filosofiska rummet
de pratar om jaget
vetenskapen har löst upp jaget
behovet av illusionen av ett jag
det som gör liv: att en vet att en är i en kropp
här är jag
här är inte jag
här är min insida
här är min utsida
här är inte längre jag
där är min kropp
en annan typ av 'jag'*

Reduktionsbränning

I en process, oavsett i vilket ämne, kommer till slut ett tvivel, kommer det här att funka?

En morgon i skolan öppnades ugnen, reduktionsugnen, som jag tillsammans med mina två klasskamrater hade bränt dagen innan. Hållt koll på lågan, för att ha rätt mängd gas respektive luft in i ugnen för att skapa en reducerande atmosfär. Den rätta atmosfären som är av yttersta vikt för att få till en färgskala i glasyren och leran, som är avgörande för resultatet.

Inom keramik finns det många olika typer av bränningar som påverkar uttrycket i både färg och känsla. Den mer vanliga i nutid är den oxiderande bränningen i elugn. En annan som inte är lika vanlig men heller inte är ovanlig är reduktionsugn där en genom eldens hjälp minskar och delvis tar bort syretillförseln i ugnen. Bränslet är oftast gas, men kan också vara olja eller ved. Desto mindre syre i ugnen desto mörkare blir skärven; godset; keramiken, men med glasyr är det beroende på vilken glasyr en väljer att arbeta med.

I mitt projekt har jag valt ut några glasyrer jag arbetar med, en av dem är oxblod. Namnet kommer av att den liknar blodfärg. Oxblod är också av de orientaliskaglasyrer som användes bl.a. på 1600-talet i Kina. Den glasyren är mycket svår att få till för den är helt beroende av att bränningen blir "bra". Dels att reduktionen inte är för stark, för då blir den för mörk och att den i slutet av bränningskurvan blir reoxiderad d.v.s. att yt-skiktet på glasyren får en klar färg och inte smutsiga kolföreningar bildas på ytan och gör ytan mörkt brun eller svart. Glasyren är dock beroende av ATT det blir reduktion för annars blir den grön/blå/turkos. Eftersom glasyren innehåller en liten mängd kopparoxid eller kopparkarbonat och det är den som gör att den blir grön eller röd beroende på atmosfären i ugnen, med syre eller utan.

Tjockleken på glasyren vid applicering spelar också roll för hur den ser ut, därför gäller det att lära känna de olika glasyrerna för att få till det

resultatet en är ute efter. Erfarenhet är det viktigaste.

Skolan har inte en mätare för gastillförsel utan en får gå på en uppskattning av gas, jag har lärt mig att försöka lyssna på ljudet och komma ihåg hur mycket en snurrar på ratten där gasen tillförs. Vanligtvis har en en mätare som visar hur mycket gas en tillför och gör att det är lättare att göra en liknande bränning igen, om en önskar. Den första gasbränningen i det här projektet blev således ett mycket stort experiment.

En ytterligare faktor för hur bränningen blir är sättningen av ugnen, hur en pusslar in alla objekten, eftersom det gäller att lågan tar sig runt i ugnen överallt på ett jämnt sätt, så att det blir en reducerande atmosfär.

Snurrar upp muttrarna till gasugnen, öppnar dörren och utbrister "Nää fy fan va fult!" kollar lite till "Ohh! Wow! Vilka färger!" Värmen slås i ansiktet, ugnen är på 150 grader nu, från att två dygn tidigare varit uppe i 1280-1290 grader. Låter ugnen sjunka något innan alla objekt och eventuella skulpturer kan plockas ut.

När alla skulpturer står på en vagn och jag förflyttar vagnen med alla objekt till min verkstadsplats väller en besvikelse över mig. Hur olika uttrycket på en av glasyrerna blir om den ligger tunt eller tjockt. Vid tunn applicering blir den rostbrun och vid en mellan tjockt lager blir den guldgul och vid tjockt går den mot vit-gul. Jag har tidigare arbetat en del med den här glasyren och vet om dess knepigheter och att jag egentligen gillar hela färgspektrumet den har. Men på en av mina skulpturer blev det bara för mycket rostbrun, då jag verkligen haft en bild av den skulpturen som guldgul, halvmatt, men skinande i färg. Den är också gul på en del ställen, men det rostbruna är det enda jag ser i detta tillfälle.

Inuti skulpturen finns en glittrande lila röd svart, det ser helt fantastiskt ut, som om en kunde titta in i en människa där inte enbart köttet syns utan också det vackra. Droppen har däremot drabbats av en fläckvis svärta, för stark reduktion. Jag tappar mitt seende och känner bara besvikelsen och känslan av misslyckande.

*Ser ett myller framför mig.
Fantiserar om många olika idéer samtidigt, vill göra
mycket och stort.
Det rumsliga är viktigt för mig. Skulptur inuti kroppen.*

Hur förändras synen, så att en kan se ett objekt för vad det blev istället för hur en tänkt sig att det ska bli? En fråga som känns relevant då besvikelse välldes över mig efter första reduktionsbränningen. Gäller att hitta en nyfikenhet på vad det blev istället för att stanna vid tanken jag hade på hur det skulle bli. Hitta en sorts balans i det, så att en inte alltid blir nöjd oavsett resultat, men att fortsätta röra sig i någon riktning, inte fastna i något.

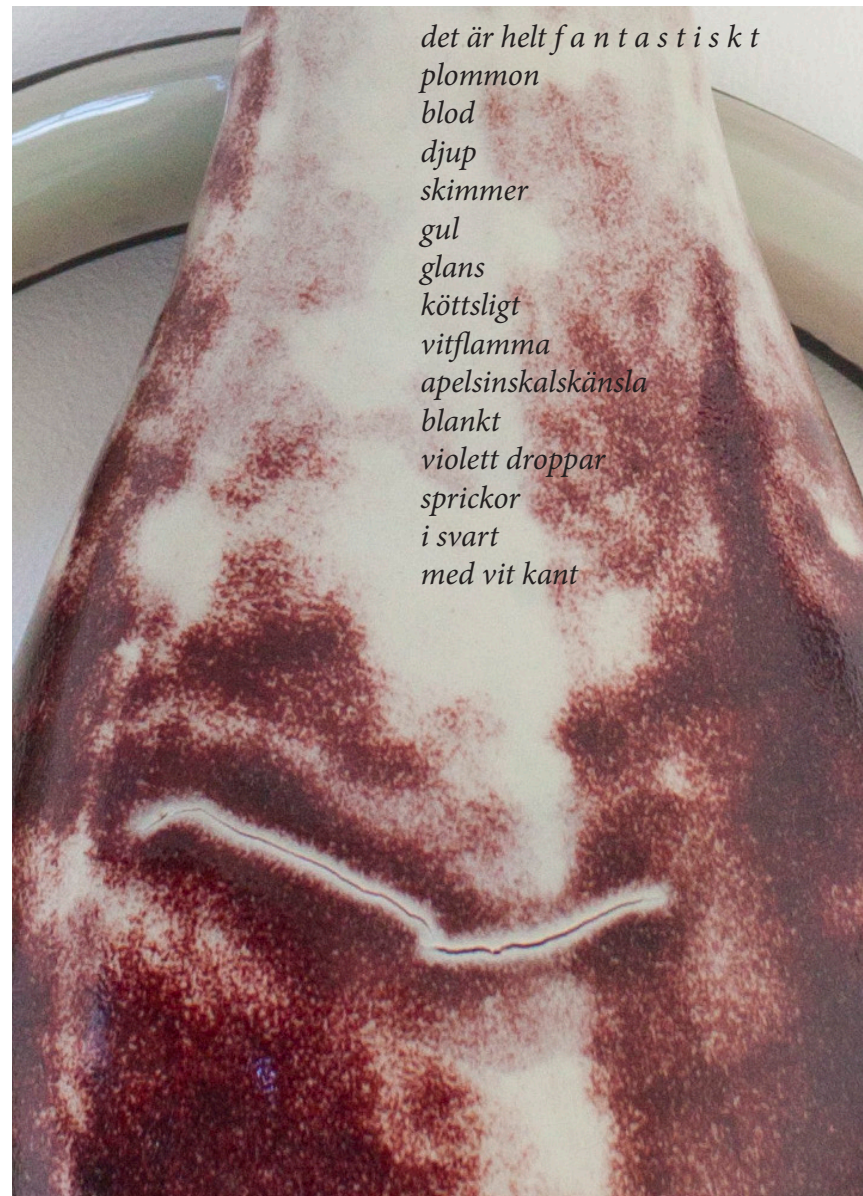
Senare in i projektet kunde jag växla i blicken för att se annat i skulpturen, jag kunde se formen, rinnmärken och att det faktiskt är gult på många ställen. Dessutom fyller objekten i varandras svagheter när de är tillsammans.

Nästa reduktionsbränning blir bättre, lyckas få en jämn reduktion där oxblodsglasuren kommer mer till sin rätt.

Fortsätter att bygga skulpturer samtidigt som tyger inhandlas på secondhandaffärer. I tankarna finns olika färger och tygkvalitéer, deras taktilitet och glansighet. Liksom glasyrernas färger och texturer.

Varför jag väljer att enbart använda textil från secondhandaffärer kommer från en vana av att sällan, nästintill aldrig, köpa något nytt på grund av miljöaspekter. Dessutom är secondhandaffärer och morfars vind, en skattjakt som är spännande och utbudet är varierande vilket gör att jag verkligen får ställa in skärpan på att hitta färger med djup och med intressanta ytor. Det är även ekonomiskt mer hållbart då jag på förhand inte kan veta hur mötet med keramiken sker eller med de andra textilerna, jag måste se dem bredvid varandra.

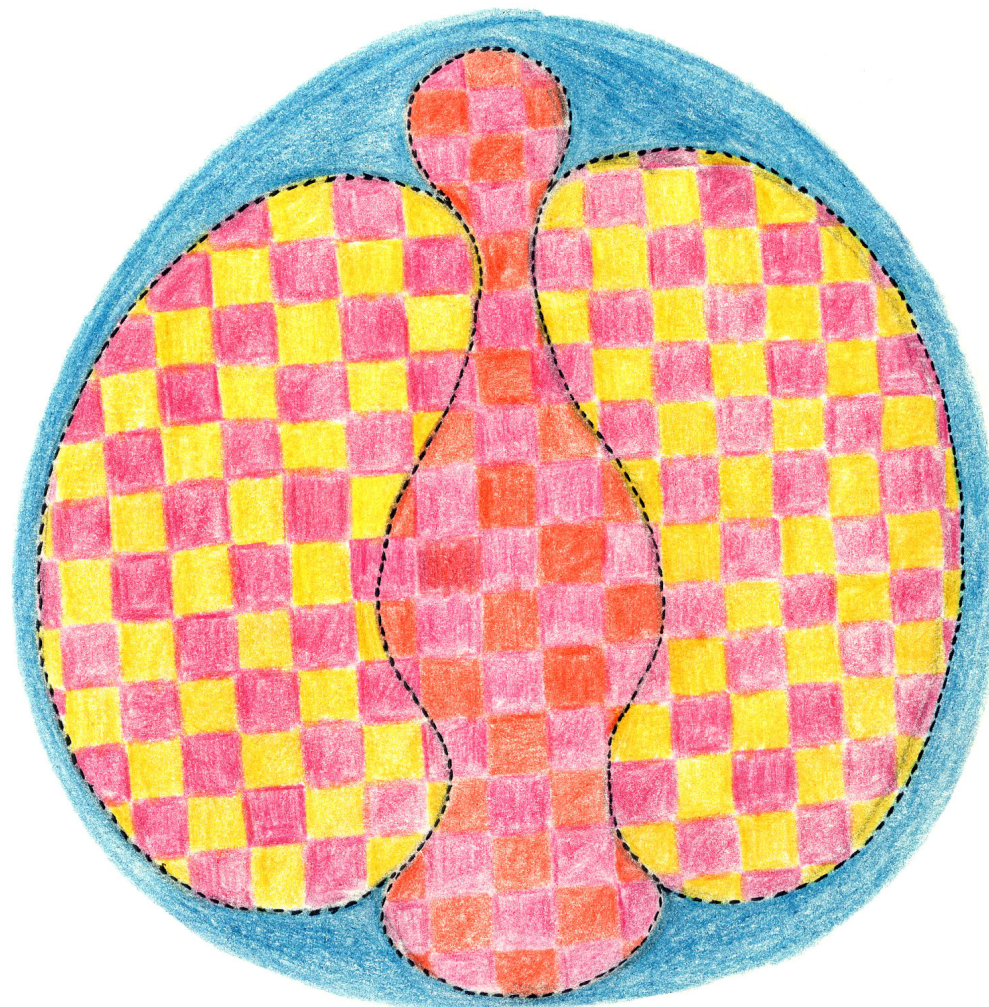
Miljöaspekten med att bränna keramik och reduktionsbränningar klingar dock illa ihop med miljöaspekter, det är nyproducerat, det är inget av de keramiska materialen som är återanvänt, material är direkt från marken, uppgrävda hål i jorden, sår. Det är något jag måste fundera över mer hur jag framöver ska värdera konstuttrycket keramiken ger verses ett hållbart samhälle.

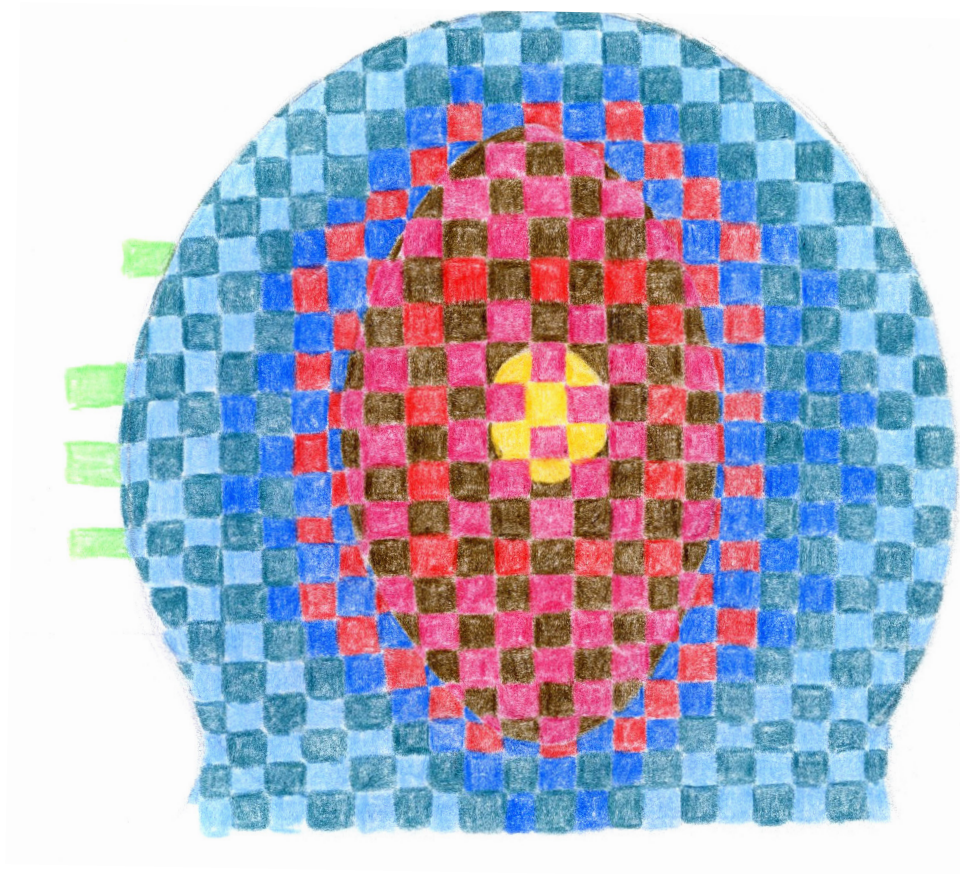
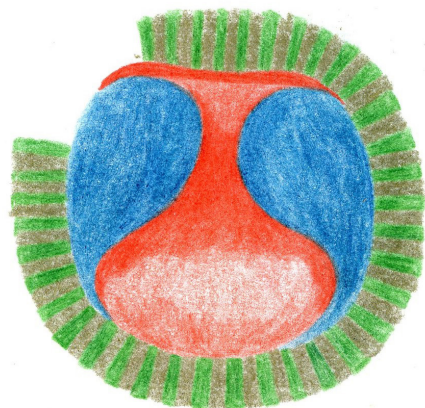

*det är helt fantastiskt
plommon
blod
djup
skimmer
gul
glans
köttligt
vitflamma
apelsinskalskänsla
blankt
violett droppar
sprickor
i svart
med vit kant*

*droppen
ytspänningen
inuti:
i kropp
den växer
droppen i kroppen
det skvätter, det rinner*

Parallellt med byggandet i lera och reduktionsbränningar skissar jag med färgpennor på olika textila verk med lapptäcketeknik.

Textilen

In i materialet textil, söker i tekniker, gör mindre tester, för att förstå vad jag egentligen kan göra.

Det fyrkantiga myllret; något jag vet att jag kan göra från erfarenhet av att ha sytt ett stort lapptäcke. Det främmande blir att försöka göra runda former. Försöker med Moki Cherrys sätt att sy fast applikationer med en tydlig sicksacksöm, gör det rufft, låta det synas. Tycker om det uttrycket, men eftersom det ska vara i samklang med keramiken, som har en skärpa klingar det illa ihop. Lämnar därför applikationsspåret för det här projektet.

Känner mig frustrerad över hur svårt och tidskrävande det är. Förstår ganska snart att frustrationen nog kommer ur skalan, behöver skala upp.

Tyget & Keramiken

Alla de objekt jag hittills gjort i textil och keramik samt de tyger jag inhandlat second hand får följa med till projektrummet. I rummet har jag en veckas tid att utforska mötet mellan materialen och hur jag ska utnyttja den resterande tiden av projektet.

Ställer upp allt provisoriskt på pallar och podier jag hittar i rummet. Börjar likna ett stilleben av tyg. Känslan av pampighet gör det intressant, men det blir ett stillastående kaos och inte rörelser mellan dem, som jag tror jag vill åt. Textilerna tar över. Så många olika intryck av textilen: mönster, tjocklek, drapering, glansig, färger, olika färger. Keramiken drunknar. Dropparna drunknar. Hur kan de mötas? Den där frågeställningen möter mitt arbete igen. Varför ska jag ha med textilen? Varför ska jag ha med keramiken? Hur ska kopplingen se ut?

En förälskelse i tyget, kan inte göra något annat än att göra.

Försöker tänka på hur de ska skapa samklang och det som jag fastnar för är formen, kanske för att det är så jag tänker mest när jag skulpterar i leran, det är det jag har mest erfarenheter av.

Frågor som bara finns, liksom svaren också bara finns. Viljan att fortsätta försöka förstå världen. Har inte tid att ifrågasätta viljan, då blir det kanske inget kvar? Eftersom jag vet att det finns så mycket kvar.

Vill ge textilen ett annat värde, vill skapa enskilda textila verk. Fokuserar därför på att göra tolkningar av former från de keramiska objekten och hoppas på skapa en koppla mellan dem på det viset.

Fristående textila verk

Utgår från formidén av en droppe som korsar människoskalet och växer inuti. Skissar upp en större tvådimensionell form av en av mina keramiska skulpturer som vid den tiden var klar. Ser de fyrkantiga djupröda och guldiga bitarna som en känsla av ett inre myller.

Det känns viktigt att lägga ungefär lika mycket tid på textilen som på de keramiska skulpturerna, därför fokuserar jag på att göra fristående textila verk till de keramiska skulpturerna. Samtidigt som jag vill bort från stillebenkänslan.

Ritar ut mönster utifrån den stora teckningen för att kunna vändsya ihop de olika delarna med vaddering för att ge objekten en tyngd.

Under den här tiden tittar jag mycket på turtutorials på youtube för att lära mig smidigare och effektivare sätt att sy ihop tygerna. Turtutorialerna kom att bli avgörande i nästa steg där jag inte visste hur jag skulle gå vidare med vaddering, vändsya och finliret.

Vill göra ett till fristående textilt verk i samma form, fast med annan färgställning. Vill kontrastera dem i värme och kyla, för att gestalta olika känslor i kroppen.

I den andra formen gör jag dessutom en teknisk förändring i avslutet. Gör droppen och det rutmönstriga i två separata delar. Dels för att jag inte kan bestämma mig om den ska vara isblå eller vinröd, men också för att formen blev deformerad på den rödguldgavinröda och vill få till en skärpa och en mer smooth övergång.

*keramiken har ett tydligt slut i luften
textilen upplever jag inte samma, kompaktheten,
hårdheten, den slutar inte så kvickt*

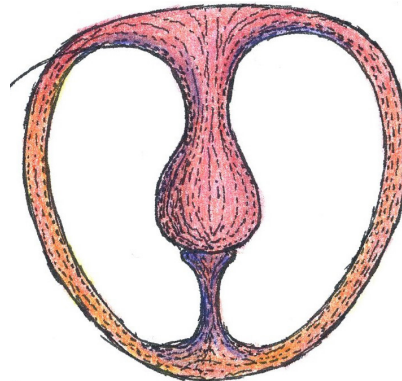
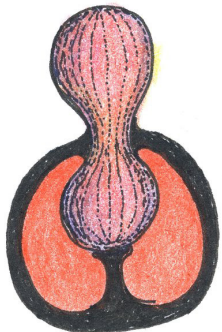

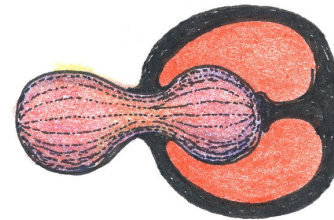
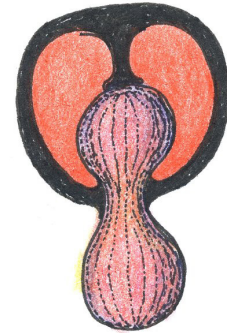
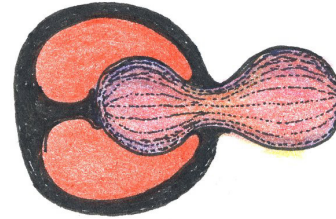
Droppen

*luften som klyver droppen
kniper åt
växling i synen
eller den feta droppen som gravitationen ropar
hemåt/drar nedåt/hem
droppen som faller
och trycker undan luften
luften som välkomnar droppen
ner mot det plana hårda*

*segheten i ytspänningen
en paus innan
den blixtnabba
droppen bildas
försvinner ner
från där den kom från
till där den ska*

^

Den vändbara droppen.
Isblå. Vinröd.
Baksidan med en
svart skinande yta

Inspiration

Under projektets gång har jag läst spridda dikter och texter. Det knyter inte alltid an till projektet i en direkthet. Min inspiration till skapandet och det som gör mig förankrad i denna värld, är ofta något annat än ett verk av en konstnär, keramiker eller textilkonstnär. Det kan vara en mening ur en bok, något en person nämner i förbifarten, en känsla i kroppen, en statusuppdatering på facebook som kopplas ihop med något annat, en rörelse eller en antydning om en rörelse. Ögonblickar fram genom livet.

Därför har jag valt att göra ett längre utdrag ur dikten/diktsamlingen *Alfabet* 1981 av Inger Christensen, översättning av Marie Silkeberg och Ida Linde.

alfabeten finns

alfabetens regn

regnet som silar

nåden ljuset

stjärnornas stenarnas
mellanrum och former

flodernas lopp
och sinnets rörelser

djurens spår
deras gator och vägar

redenas byggen
människornas tröst

dagsljus i luften
ormvråkens tecken

solens och ögats samvaro i
färgen

den vilda kamomillen vid
husets tröskel

snöhögen vinden
husgaveln sparven

jag skriver som vinden
som skriver med molnens
rofyllda skrift
eller snabbt över himlen i
försvinnande streck som med
svalor

jag skriver som vinden som
skriver i vattnet stiliserat
monotont

eller med vågornas
tunga alfabet
deras skumtrådar

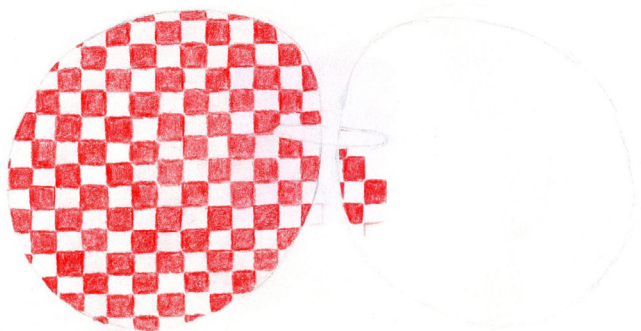
skriver i luften
som växterna skriver
med stjälkar och blad

eller runt som med blommor i
cirklar och vippor
med prickar och trådar

jag skriver som strandkanten
skriver ett bryn
av skaldjur och tång

eller fint som med pärlemor
sjöstjärnans fötter
och musslans slem

jag skriver som den tidiga
våren som skriver

vitsippornas bokarnas violens
och harsyrans
gemensamma alfabet

jag skriver som den barnsliga
sommaren som åska
över skogsbrynets valv
som vitguld när blixten
och vetefältet mognar

jag skriver som en dödsmärkt
höst skriver
som rastlösa hopp
som ljusstormar tvärs
genom disiga minnen

jag skriver som vintern
skriver som snön
och isen och kylan
och mörkret och döden
skriver

jag skriver som hjärtat som
bankar skriver
skelettets och naglarnas
tändernas hårets
och kraniets tystnad

jag skriver som hjärtat
som bankar skriver
händernas fötternas
läpparnas hudens
och könets viskning

jag skriver som hjärtat som
bankar skriver
lungornas musklernas
ansiktets hjärnans
och nervernas ljud

jag skriver som hjärtat som
bankar skriver
blodets och cellernas
synernas gråtens
och tungans rop

Det finns något med den dikten som slår an i mig.
Hur den dikten jämför poesin med poesin i omgivningen, i kroppen, i jaget. Jag kan finna likheter i hur jag ser på mitt egna skapande i den. Hela diktboken har många lager av verklighetsuppfattning, växlingen i synen och uppfattningar, skapandet av en känsla i ett synintryck, en kroppsuppfattning. *“Läpparna viskar, tungan ropar, skelettets tystnad, när blixten mognar och tvärs genom disiga minnen.”*

När jag läser det utdraget får jag en känsla, en upplevelse som påminner mig om mitt skapande. Tror det handlar om flödet och hur det ena leder till det andra, växlingar i tiden men att det finns något som består, stannar kvar i flödet. Den återkommande kroppen i allt.

Dikten refererar mycket till naturen på ett sätt som i mitt arbete inte är så framtonat.

I det här projektet har jag också blivit inspirerad av de tekniker och tillvägagångssätt jag begränsat mig själv till, begränsningen som fylls med erfarenheter i görandet, i materialen.

I ord hittar jag djup och intresse, i ord kan jag få ner en känsla på ett sätt som underlättar för mig i processen, i förståelsen för världen. Därför är en del korta och fragmatiska stycken med i rapporten som en klang mellan de skulpturala verken.

Presentation Installation

Presentationen har egentligen funnits med hela tiden i projektet, i tanken. Men när jag nu står inför att det ska hända är det inte längre lika tydligt.

Ställer upp de vita podierna, arbetar utifrån det som finns tillgängligt på skolan. Vill skapa ett rum, en miljö.

Hänger textilen i luften, på väggen, på podierna, textilen får vara tankarna mellan. Ställer keramiken på golvet, på podier. Testar många varianter för att hitta något.

I byggandet av installationen inser jag att jag vill arbeta närmare in på med de olika materialen, som jag i början av projektet tänkte att jag skulle göra. Ställa keramiken på tyg, lägga textil över keramiken, visa en händelse. Därför syr jag en droppe som färdas från ett podie ner till golvet och dessutom tar ihop de keramiska droppformerna som jag tidigare var lite tveksam mot. Tillsammans med den nysydda droppen skapar de en rörelse, textilen över keramiken, keramiken över textilen.

I uppställningen återkommer min intuition att lägga textil under keramiken. Den återkommande strävan att förstå övergången mellan materialen hur keramiken avslutar tvärt medan textilens kontakt med luften är mjukare.

Det blir en installation, men känner att den behöver arbetas mer med för att jag ska känna mig bekväm med den. Behöver interagera, känna in avstånd och fundera mer kring podier.

Installation som konstform eller installation för presentation av objekt och innehåll, finns en direkthet, att det är som ett nu, en paus i nuet. Det är komplicerat eftersom det finns så många aspekter en måste ha i åtanke i uppbyggandet.

Diskussion

Hur förhåller sig mitt resultat till mitt ursprungliga mål:

Visualisera hur en som människa förhåller sig till sin gräns mellan det inre och yttre genom kombinerad av keramiska skulpturer och textil. Jag vill undersöka en samklang mellan keramiska skulpturer och textil.

Eftersom jag relativt tidigt släppte idén om gränsen, för att istället utforska droppen i kroppen, har målet förändrats mycket, men det inre och yttre är fortfarande närvarande.

Resultatet är inte vad jag tänkte från början. Tänkte i början av projektet att jag skulle arbeta mer med keramiken och textilen nära inpå varandra, utforska kombinationen mer. Istället fokuserade jag på att göra enskilda textila verk, för att ge en liknande status till textilen som de keramiska objekten. Det tror jag var ett viktigt beslut för min egna utveckling, för att få ett mål, ett avslut på de textila verken som jag kan jobba vidare med. Känner nu att jag har möjlighet att gå tillbaks till kombinationen och arbeta vidare med det till examensutställningen och kommande utställningar.

Det som skapar samklang mellan keramiken och textilen är dels de återkommande mjuka; organiska; kroppsliga formerna, men också taktiliteten i tygerna liksom det taktila i de keramiska skulpturerna.

Vad som inte kan ses som samklang mellan keramiken och textilen är att färgerna inte helt är kompatibla, de starka kontrastfärgerna liksom det rutmönstrade lapptäcksteknikfälten kan ses som alldeles för strikta gentemot de andra mjuka formerna.

Jag ser en symbolisk mening i att använda lapptäckstekniken med de fyrkantiga och strikta, dels för ett fragmentaliskt inre men också att det består av många visserligen lika delar och har inget problem med kontrasten gentemot de runda formerna, utan ser snarare en spänning där.

Har lärt mig otroligt mycket rent tekniskt inom keramiken och oxblodsglasyrens uppkomst i en reducerande atmosfär, hur en förändrar

bränningschemat för att uppnå de djupa färgspektrummet.

Utvecklat görandet med händerna inom textilens symaskinssömnad, nålning, pressning samt handsömnad. Blivit bättre på att ta emot handledning tror jag? Även om det bitvis varit svårt att ta in andras tyckanden i processen.

Har även fått uppmärksamma många nya tankar kring gestaltning och installation och frågor som ännu ej besvarats fullt ut.

Källhänvisning

Radioprogrammet Filosofiska rummet avsnitt "Finns jag?" Sändes söndag 26 februari kl 17.00

Nationalencyklopedin [NE]. (2017). *Oxblodsglasyr*. Tillgänglig: <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/oxblodsglasyr>

Christensen, I. (2014). *Alfabet*. (I. Linde, M. Silkeberg, Övers. ?. uppl.). Stockholm: Modernista

Tack till

Mina klasskamrater och särskilt:
Emelie Grönvall
Karin Granlöf
för pepp och gemensamma reduktionsbränningar!

Textilexpert och vän Hanna Larsson för allt du lär mig.

Lena Rissanen för korrekturläsning.

Liza Johansson för läsning av rapport med stort intresse och bra kommentarer och nya synvinklar.

Alla konsthantverks kandidat teorier för bra inputs under projektet!

Samt David Carlsson, Anna Persson och Mia E Göransson för givande handledning.

